

Oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Kleinę w dniu 5 lipca 2023 r.

Oświadczenie skierowane do minister klimatu i środowiska Anny Moskwy

Szanowna Pani Minister!

W odpowiedzi na informacje przedstawione, z upoważnienia pani minister, w piśmie z dnia 23 maja 2023 r. (DLŁ-WNO.050.13.2023.RB, 2586330.10113485.8129221) przez pana Edwarda Siarkę, sekretarza stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, składam poniższe oświadczenie.

W oświadczeniu złożonym przeze mnie na sześćdziesiątym pierwszym posiedzeniu Senatu w dniu 30 marca 2023 r. zwróciłem uwagę na problemy związane z reprivatyzacją nieruchomości leśnych nacjonalizowanych bezprawnie lub bez podstawy prawnej w okresie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, których zwrotu domagają się na przestrzeni ostatnich lat ich prawowici właściciele lub ich spadkobiercy. We wspomnianym oświadczeniu akcent został położony na występujące często w tego typu sprawach praktyki, że Skarb Państwa podnosi zarzut zasiedzenia – nawet w przypadku udowodnienia przez właścicieli lub spadkobierców swoich praw do nieruchomości oraz bezprawności jej nacjonalizacji w okresie PRL.

W odpowiedzi na sformułowane we wspomnianym oświadczeniu z dnia 30 marca 2023 r. pytanie „Czy właściwym działaniem Skarbu Państwa, związanego z mieniem państwowym i na ogół utożsamianego z państwem, jest dążenie do uzyskania własności nieruchomości leśnych przez ich zasiedzenie i odmowa ich wydania w naturze w sytuacji, gdy niezawisły sąd sprawujący wymiar sprawiedliwości w imieniu państwa po przeprowadzeniu postępowania sądowego o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym potwierdza fakt, że nie doszło do skutecznego przejęcia nieruchomości przez Skarb Państwa na podstawie dekretu PKWN?” wskazane zostało w państwa odpowiedzi z 23 maja 2023 r., iż „zgodnie z wyjaśnieniami przekazanymi przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, sytuacje działań zmierzających do ewentualnego zasiedzenia nieruchomości, które przekazywane były Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu «Lasy Państwowe» na podstawie dekretów Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego (dalej PKWN), dotyczą w zasadzie wyłącznie tych spraw, w których brak jest ostatecznego rozstrzygnięcia przesądzającego o tym, iż przejęcie przekazanych gruntów następowało w sposób niezgodny z przepisami (tj. decyzji stwierdzającej nieważność orzeczenia rady narodowej, która rozpatrywała kwestię przejęcia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa, lub też rozstrzygnięcia przesądzającego w sposób ostateczny o tym, iż dana nieruchomość nie podlegała zapisom dekretów PKWN)”.

W związku z powyższym zwracam się do pani minister z następującymi pytaniami.

1. Jak powyższe twierdzenie o tym, że wskazane sytuacje „dotyczą w zasadzie wyłącznie tych spraw, w których brak jest ostatecznego rozstrzygnięcia przesądzającego o tym, iż przejęcie przekazanych gruntów następowało w sposób niezgodny z przepisami”, koresponduje z faktem, że przywołana przeze mnie w oświadczeniu z 30 marca 2023 r. sprawa dotyczyła właśnie przypadku, w którym to w wyniku postępowania zainicjowanego przez nadleśniczego Nadleśnictwa Osusznica pozwem o uzgodnienie treści księgi wieczystej (w której nadal figuruje jej przedwojenny właściciel) z rzeczywistym stanem prawnym i wpisanie Nadleśnictwa-SP jako właściciela nieruchomości sąd oddalił powództwo, dodatkowo wskazując w uzasadnieniu wyroku, że nie doszło do skutecznego przejęcia przez SP przedmiotowej nieruchomości zarówno na podstawie dekretu PKWN z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa, jak i wskazywanego przez SP dekretu PKWN z 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, ze względu na niespełnienie przesłanek obszarowych wskazanych w obydwu tych aktach?

2. Czy w ocenie MKiŚ przywołany wyrok sądu wydany w postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, który potwierdza, że przejęcie spornych gruntów leśnych nastąpiło w sposób niezgodny z przepisami dekretów PKWN, nie jest wystarczającym rozstrzygnięciem przesądzającym, iż dana nieruchomość nie podlegała zapisom dekretów PKWN?

3. Jakie są przesłanki działania nadleśnictwa działającego w imieniu SP polegające na występowaniu z wnioskiem o zasiedzenie nieruchomości leśnej w sytuacji, gdy ma ono pełną świadomość tego, że w postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym sąd potwierdza, iż nieruchomość została przejęta przez SP niezgodnie z prawem, tj. wbrew brzmieniu przepisów dekretów PKWN z 1944 r., i czy w opinii pani minister takie działanie należy uznać za prawidłowe?

Kazimierz Kleina